

Privirea de gheață

Nicu Hăloiu

Privirea de gheață

...

Va veni și ziua când totul va pieri
Când întreaga lume se va muta în moarte
Ziua aceea nu este prea departe,
Totul va fi acoperit de-o nesfârșită noapte
Și după ziua-aceea nimic nu va mai fi!

...

Vor fi ploi cumplite, mari, diluviene
Deodată vor erupe toți vulcanii,
Vor fi atunci totuna bogății și sărmanii,
Nu va conta averea, vor fi degeaba banii
Când peste-ntreaga lume noaptea se așterne!

...

Și ca printr-un miracol atunci, instantaneu,
Când fi-vor în tot locul morți, răniți și sânge,
Când de-atâta moarte, nimeni nu mai plânge,
Când morții de pe străzi nimeni nu-i mai strânge,
Ne-om aminti deodată, toți, de Dumnezeu!

...

Și fi-va pentru toți, cumplita judecată,
Când vom fi doar cu El privindu-ne în față
Și ne va arăta întreaga noastră viață,
Ne va arde-atunci privirea Lui de gheață
Când îl vom auzi " Nu sunt ai Mei, Tată"!